

POSTANOWIENIE

Dnia 9 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Halina Kiriło

w sprawie z powództwa S. B. i A. B. prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą P . S. B. A. B. spółka cywilna przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki o nałożenie kary pieniężnej, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 9 sierpnia 2012 r., na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 21 września 2011 r.,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**
- 2. zasądza od powodów na rzecz pozwanego kwotę 270 (dwieście siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 21 września 2011 r., zmienił na skutek apelacji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes Urzędu) wyrok Sądu Okręgowego z dnia 26 kwietnia 2010 r., w ten sposób, że oddalił odwołanie S. B. i A. B., prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą P. S. B. A. B. s.c. (powodowie), od decyzji Prezesa Urzędu z dnia 27 lutego 2009 r.

Przedmiotową decyzją Prezes Urzędu nałożył na powodów karę pieniężną w wysokości 2000 zł za naruszenie warunku 2.2.1. koncesji na obrót paliwami ciekłymi w ten sposób, że na stacji paliw położonej w Ś. wprowadzali do obrotu gaz skroplony o jakości niezgodnej z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 28 grudnia 2006 r. w sprawie wymagań jakościowych dla gazu skroplonego.

Powodowie zaskarżyli wyrok Sądu Apelacyjnego skargą kasacyjną w całości. Wnosząc o przyjęcie jej do rozpoznania pełnomocnik powodów podniósł, że w sprawie występuje istotne zagadnienia prawne oraz zachodzi konieczność dokonania jednolitej wykładni przepisów art. 864 k.c. w związku z art. 56 ust. 1 pkt 12, ust. 3 i 6 Prawa energetycznego oraz art. 4 ust. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Następnie pełnomocnik powoda stwierdził, że w sprawie ujawnia się zagadnienie, czy kara administracyjna z art. 56 Prawa energetycznego jest zobowiązaniem, o którym mowa w art. 864 k.c., za które to zobowiązanie wspólnicy spółki cywilnej ponoszą solidarną odpowiedzialność. W dalszej kolejności pełnomocnik powoda podniósł, że z powyższym zagadnieniem łączy się zagadnienie możliwości przypisania wspólnikom spółki cywilnej solidarnej odpowiedzialności za jedną łączną karę administracyjną im wymierzoną. Wreszcie, zdaniem pełnomocnika powoda, w sprawie ujawniło się zagadnienie prawne związane z pojęciem odpowiedzialności karno-administracyjnej podmiotów za karą wymierzaną na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 Prawa energetycznego, a konkretnie, czy odpowiedzialności tej podlega dana osoba niezależnie od strony podmiotowej czynu, to jest przypisania jej winy.

Prezes Urzędu w odpowiedzi na skargę kasacyjną powodów wniósł o wydanie postanowienia o nieprzyjęciu jej do rozpoznania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, ewentualnie o oddalenie skargi powodów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pełnomocnik powodów powołał się na występowanie w sprawie różnych zagadnień prawnych, to jest na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. W świetle utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego dotyczącego tej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do

rozpoznania, przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne polega na sformułowaniu samego zagadnienia oraz wskazaniu argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, w tym także na sformułowaniu własnego stanowiska przez skarżącego. Wywód ten powinien być zbliżony do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, LEX nr 1102817). Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (postanowienia Sądu Najwyższego z 10 marca 2010 r., II UK 363/09, LEX nr 577467 i z 12 marca 2010 r., II UK 400/09, LEX nr 577468).

Odnosząc się do pierwszego ze wskazanych w skardze kasacyjnej powodów problemu prawnego, jakim jest kwestia nakładania kar pieniężnych za naruszenie obowiązków o charakterze administracyjnoprawnym na współników spółki cywilnej, Sąd Najwyższy stwierdza, że przedstawione w uzasadnieniu tego zagadnienia wywody ograniczają się wyartykułowania stanowiska pełnomocnika powodów, co do wadliwości rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego w tym zakresie. Wadliwość ta ma polegać na akceptacji wymierzenia jednej łącznej kary powodom, jako współnikom spółki cywilnej, w sytuacji gdy są oni odrębnymi podmiotami i przedsiębiorcami w rozumieniu prawa, zatem powinni zostać ukarani indywidualnie i z osobna. Zagadnienie nakładania kar pieniężnych na przedsiębiorców będących współnikami spółki cywilnej nie było do tej pory rozstrzygane przez Sąd Najwyższy, jednakże dla uczynienia zadość wymogom tak zwanego przedsądu konieczne jest nie tylko, by sformułowane przez skarżącego zagadnienie było nowe, ale także by postawionemu problemowi prawnemu towarzyszył odpowiedni wywód, w którym skarżący przedstawi argumenty przemawiające za trafnością rozstrzygnięcia tego problemu w sugerowany przez niego sposób oraz argumenty wykazujące wadliwość odmiennego rozwiązania przedmiotowego problemu. Skarga kasacyjna powodów nie zawiera zaś w tym zakresie żadnej argumentacji.

Tak samo jest w przypadku drugiego ze sformułowanych zagadnień prawnych, dotyczącego kwalifikacji kary pieniężnej nałożonej na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 Prawa energetycznego jako zobowiązania w rozumieniu art. 864 k.c. W tym zakresie wywód skargi kasacyjnej ogranicza się do hasłowego i wybiórczego odwołania się do orzeczeń sądów administracyjnych, w których kary pieniężne nałożone zostały indywidualnie na współników spółki cywilnej za naruszenia przepisów prawa odnoszących się do działalności gospodarczej prowadzonej przez współników w ramach takiej spółki.

Z kolei trzecie ze wskazanych w sprawie zagadnień prawnych, dotyczące charakteru kar pieniężnych z art. 56 Prawa energetycznego oraz przesłanki winy zostało już rozstrzygnięte w orzecznictwie Sądu Najwyższego (wyroki z 25 kwietnia 2007 r., III SK 1/07; z 19 grudnia 2008 r., III SK 38/08; z 4 listopada 2010 r., sygn. akt III SK 21/10; z 12 kwietnia 2011 r., III SK 46/10).

Wobec niewykazania przez skarżącego okoliczności przemawiających za przyjęciem skargi kasacyjnej do rozpoznania, z mocy art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w punkcie 1 postanowienia. O kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto stosownie do art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 398²¹ k.p.c. oraz § 12 ust. 4 pkt 2 w związku z § 14 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).